

SLEKTEN AGERSBORG

Panttttest

over gårdsnr. 37 Råna bruksnr. 13 Lassheimen av skyld mark o. 50
i Ballangen herred .

A. Vedk. GNO. 37 BNO. 1 Råna . Skyld Mk. 2.72 .

1. Kongelig skjøte dat. 7/3 tgl. 2/2 1800 til Peter Aggersborg .
2. Skifte sl. 26/10 1824 tgl. 1/2 1825 etter Peter Dass Aggersborg ,
hvorved d.e. er utlagt for 150 spd. således :
 1. Enken Anne E. Aggersborg 1 v.
 2. søn Christen Aggersborg 1 bpd.
 3. Petter O. Aggersborg 1 "
 4. datter Karen Aggersstr. 12 mk.
 5. Aron Jensen Rannes 12 " - 2 vog.
3. Skifte sl. 16/8 1825 tgl. 1/2 1826 etter John Klæboe , Liland , hvor-
hvorved 12 mk. er utlagt til søn Peter Dass Klæboe , 12/2 s
4. Skjøte dat. 1. tgl. 2/9 1835 fra Christen Aggersborg på 1 bpd. for 2
spd. til Peter Jørgen Aggersborg .
5. Skjøte dat. 15/1 tgl. 30/4 1839 fra Aron Jensen Rannes til Rasmus
Christensen , Sandtorv , på 1 bpd. for 114 spd.
6. Grenseskjelsforretning avh. 14/7 1840 tgl. 27/8 1842 mellom d.e.
og Stemnes .
7. Skjøte dat. 16/9 1863 tgl. 29/9 1864 fra Christen Viding Aggersborg
til P. D. Klæboe på 1 bpd. for 50 spd.
8. Skjøte dat. 25. tgl. 26/9 1866 fra Eilert Didriksen til Henrik Ag-
gersborg , Jens Aggersborg og Hans Jacobsen . Lilandsskar
på 1 vog av d.e. for 75 spd.
9. Utskiftning på Saltvik av 29/6 1868 - 15/8 1870 tgl. 1/2 1871 .
10. Utskiftning på Arnes av 1/7 1868 / 1/9 1869 tgl. 15/6 1870 .
11. Skjøte dat. 12/5 1873 tgl. 23/5 1876 fra P. D. Klæboe , Henrik
Aggersborg , Jens Aggersborg , Eilert Didriksen og Hans
Jacobsen til Ole Andreas Olsen på d.e. for 340 spd.
12. Skjøte dat. 22/5 tgl. 23/5 1876 fra Ole Andreas Olsen til Markus
Eriksen på halvdelen av d.e. for k 185 spd.
13. Skjøte dat. 22 tgl. 23/5 1876 fra Ole Andreas Olsen til Peder Ga-
briel Rasmussen på den annen halvdel av d.e. for 185 spd.

SLEKTEN AGERSBORG

Av de gamle registre sees at d.e. uten videre ^{na vere} er sammen-
føyet med mnr. 102 lno.199, Kringlenesset av skyld 2 o.
20 skl, hvilken eiendom inidertid intet særskilt folium
har hatt, og hvortil enhver hjemmel mangler.
Sammenføyningen foretas her således:

LNO. 201	Råna	skyld 4 ort 16 skl,	
199	Kringlenes	2 " 20 "	1 daler 2 ort 12 skl

B. Vedk. LNO. 201 og 199 Råna med Kringlenes .Skyld 1 d.2.ort 12 skl.

14. Skylddelingsforretning avh. 25/6 tgl. 2/11 1877, således:

LNO. 201 a	199 a Hovedbruket	Skyld 3 ort 18 skl.
LNO. 201 b	199 b Råna	3 " 18 skl.
		1 daler 2 ort 12 skl.

./. Avtale om forskj. rettigheter .

C. Vedk. GNO.37 BNO. 1 Råna, Skyld Mk. 1.37 .

15. Kontrakt dat.4/6 1888 tgl. 4/6 1889, hvorved Markus Eriksen overdrar
reder Gabriel Rasmussen sin andel i møllebruket i Råna for kr.
650.00 og årlig avgift 16 kr. og formaling av 12 hl.korn .
16. Fredsskogkontrakt dat. 5/2 tgl. 1/12 1869 .

17. Skifteskjete dat. 23/3 tgl. 10/4 1917 fra skifteretten i Kathilde Wiseths
bo til sønnen Carl Wiseth på våningshus med uthuse med rett til
tomten og bruksrett til et lite jordstykke samt vei og fiskerett
for kr. 3000.-

18. Skjete dat.10/4 tgl. 1/6 1917 fra Carl Wiseth til Julius Brekke på vill-
bygning med stabur og uthus for kr. 5500.- .
./. Forskj. bestemmelser .

19. Arvefestekontrakt dat. 10/5 tgl. 7/6 1917 mellom reder Rasmussen og
Julius Brekke om et areal av d.e. 5500 m². mot årlig avgift
av kr.25.00 og fl. vilkår og med prioritet etter off.lån.

20. Kuthingbrev utf. 20/7 1915 tgl. 15/8 1917 til A/S Bjørkåsen gruber på
anmeldte ertsanvisninger beliggende på gnr. 37 .

./. Slettet for bnr. 29 .
21. Do. utf.15/6 1915 tgl. 15/8 1917 til do. på do. beliggende på gnr. 37
og 38
./. Slettet for bno.29.

22. Skylddelingsforretning avh. 25/6 tgl. 15/11 1917, således:

BNO. 1 Hovedbruket	Skyld Mk. 1.00 .
BNO. 3 Heimly	0.37 Mk.1.37 .

./. Avtale om forskj. rettigheter .

D. Vedk. GNO. 37 BNO. 1 Råna . Skyld Mk.1.00 .

23. Skylddelingsforretning avh. 23/9 tgl. 1/10 1920 .

BNO. 1 Hovedbruket	Skyld Mk.1.00
BNO. 4 Bjørkmoen	0.01

uten fradrag i skylden .

24. Kjøpskontrakt dat. 23/9 1920 tgl. 1/3 1922 mellom Hans Rasmussen og
S. Wiseth om bnr. 4, hvorved dette er gitt rett til vei fra
veien til Rånadalen til bno. 4.

25. Andelsinnbydelse dat. 20/1 1922 tgl. 15/3 1926 til Ofotens andelsmeieri
med tegning av 2 andele a inntil kr. 200.- med forskj.forplik-
telser fra Hans Rasmussen .

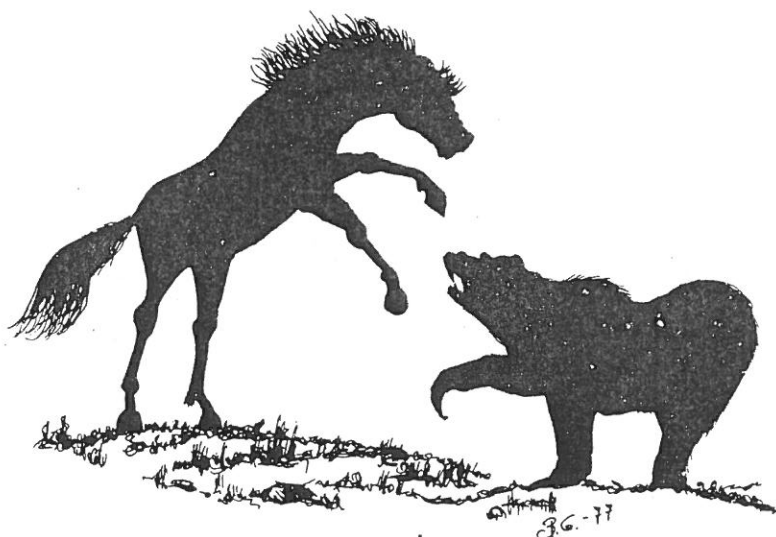
./. Avlest for bno. 8.

Bjørnehistorier m.m.

22

Harald Lambertsen forteller til

Åse Elvemo

Syregresslia er ei li i fjellsida innerst inne i Rogndalen. Dit brukte folk å gå for å plukke syregress som de kokte og brukte i husholdninga. En dag satt Berit Larsdotter og Andrea og spiste nistematen der, på den motsatte sida av vannet, på Åtsletta så de noen andre som gikk og gjette sauer og kyr. Plutselig sa den ene til den andre: "Å fikk sånn ei skjelving i meg plutselig"! Den andre svarte: "Å sjøl har det akkurat likedan"! Og da de snudde seg, så de rett inn i øynene på en bjørn. Den stod like oppå den steinen de satt under. Det var "bjørneskjelving" som de gamle kallte det.

De ble naturlig nok fryktelig redd, og gikk derifra så fort som de kunne. Gjeterne på den andre sida gikk også ned. Senere fikk de vite at det bare hadde vært en "gressbjørn" som var helt ufarlig. Den samme bjørnen hadde vanket der i flere år uten å ha gjort noen fortred. Den spiste bare gress, og var ikke folkeond.

En søndag i 1852 gikk det to stykker å gjette på Galtåsen ovenfor Bogen. Det var Ingeborg Johannesdatter og Lambert Johansen, henholdsvis 15 og 9 år. Smalen (søver og geiter) gikk og beitet oppe i lia like ved.

Plutselig hørte de et fryktelig geiteskrik, fra et berg de kalte Tortenberget. De så opp og fikk straks se at en bjørn hadde slått lobben inn i sia på ei av geitene. Bjørnen ga seg ikke, og slo den andre lobben i den andre sida på geita, drønnet den i marka så det small i fjellsidene. Ingeborg og Lambert sprang heim så fort de kunne.

I bygda ble det oppstandelse, og Johannes Susæg, Johan Lambertsen, Anders Andersen og Nils Samuelson gikk månggard for å leite etter bjørnen. De tok ei gammel munnladningsbørse med. Ved "Gluggsteinan" fikk de øye på bjørnen. Den lå under en diger stein og gnog på geita. Karene gikk på en stein i nærheten og lurte på hva de skulle gjøre. De fant ut at det lüreste de kunne gjøre var å skyte skremmeskudd i lufta for å skremme udyret. Det ble gjort, og det virket. Det var slutten på den bjørne-affæren.

I Vassbotn ligger en hallar i berget som kalles Per-lapp hallaren. Den har navn etter en svansk same som het Per, men som på folkemunne ble kallt for "Varge-Per" eller "Varge-Pål". Det sies at denne Per hadde en bror Erik, og han gikk på folkemunne som "Varge-Erik".

Disse to skulle ikke ha vært mors beste barn - tvert om. De skal ha vært følt så tyvaktige, og særlig dyktige var de når det gjaldt rein-tyverier. De var ettersøkt av lennsmann, men de ble ikke tatt. "Varge-Erik" skal ha rent på ski utenfor Liafjellet. Han ble begravet på Evenes kirkegård - fullt påkledd. "Varge-Pål (Per)" skaut seg i Loksåmarka i ca. år 1820. En dramatisk slutt på deres liv.